

BALASSI BÁLINT

Ötödik

KIBEN AZ CÉLIA SZERELMÉÉRT VALÓ
GYÖTRELMÉRŐL
SZÓL, HASONLÍTVÁN AZ SZERELMET HOL
MALOMHOZ S HOL HARANGHOZ

*Mely csuda gyötrelem ez, hogy a szerelem
búmra most malommá lett,
Hol mint gabonáját, éngemet, szolgálját
szép Céliával őrlet,
Siralmam patakja az kereket hajtja,
kin liszté létig töret.*

*Ím, az nagy szerelem miatt búsult lelkem
már szinte haranggá lett,
Kit szerelem bennem félen vér ellenem,
rám támadván amellet,
Azért kong jajszóval, zúg fohászkodással
szegény, nyugalma helyett.*

*Mint egy kristálkövet, soha el nem törhet,
noha éget verőfén,
Úgy az én szívemet, noha vall gyötrelmet,
el nem rontja tüzes kén,
Csak gyúl szegény s hevül, mert szertelenül fül,
mint kristál, kit süt hév szén.*

In eandem fere sententiam

*Kiáltok, csak bolgok, mint megszélhüdt ember,
Mert belől égek mint tűzben száraz kender,
Gondom, búm, veszélem véghetetlen tenger.*

*Paradicsombeli szépség ábrázatja,
Virágzó szép tavasz képe állapotja,
Szépségnek s nemcsak szépnek magát mondhatja.*